

ECLI	ECLI:NL:RVS:2007:BB4315
Datum uitspraak	26 september 2007
Inhoudsindicatie	Bij besluit van 27 april 2004 heeft het college van burgemeester en wethouders van Ubbergen (hierna: het college) het aan appellante in eigendom toebehorende pand op het perceel [locatie] te [plaats], kadastraal bekend gemeente Ooij, sectie [...], nummer [...] (hierna: het pand), aangewezen als beschermd gemeentelijk monument en op de gemeentelijke monumentenlijst geplaatst.

Volledige tekst

200702122/1.

Datum uitspraak: 26 september 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

[appellante], wonend te [woonplaats],

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 05/5106 van de rechtbank Arnhem van 12 februari 2007 in het geding tussen:

appellante

en

het college van burgemeester en wethouders van Ubbergen.

1. Procesverloop

Bij besluit van 27 april 2004 heeft het college van burgemeester en wethouders van Ubbergen (hierna: het college) het aan appellante in eigendom toebehorende pand op het perceel [locatie] te [plaats], kadastraal bekend gemeente Ooij, sectie [...], nummer [...] (hierna: het pand), aangewezen als beschermd gemeentelijk monument en op de gemeentelijke monumentenlijst geplaatst.

Bij besluit van 27 september 2004 heeft het college het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 4 mei 2005 heeft de rechtbank Arnhem (hierna: de rechtbank) het daartegen door appellante ingestelde beroep gegrond verklaard en het bestreden besluit vernietigd.

Bij besluit van 19 oktober 2005 heeft het college, gevolg gevend aan de uitspraak van de rechtbank, opnieuw beslist op het door appellante gemaakte bezwaar en dat bezwaar gedeeltelijk gegrond en gedeeltelijk ongegrond verklaard, alsmede het besluit van 27 april 2004 met een nadere motivering gehandhaafd.

Bij uitspraak van 12 februari 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief van 26 maart 2007, bij de Raad van State ingekomen per faxbericht op dezelfde dag, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 27 april 2007 heeft het college van antwoord gediend.

De zaak is door een meervoudige kamer van de Afdeling verwezen naar een enkelvoudige.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 14 augustus 2007, waar appellante, in persoon en bijgestaan door mr. C. Lubben, werkzaam bij SRK Rechtsbijstand, en het college, vertegenwoordigd door drs. M. Jetten en drs. C.H. van Marle, beiden ambtenaar bij de gemeente, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 1, eerste lid, aanhef en onder a, van de Monumentenverordening Ubbergen 2002 (hierna: de verordening), voor zover thans van belang, verstaat de verordening onder monument: zaak die van algemeen belang is wegens zijn schoonheid, betekenis voor de wetenschap of (cultuur) historische waarde.

Ingevolge artikel 1, tweede lid, van de verordening verstaat de verordening onder beschermd gemeentelijk monument: een monument, dat overeenkomstig de bepalingen van deze verordening als beschermd gemeentelijk monument is aangewezen.

Ingevolge artikel 3, eerste lid, van de verordening kunnen burgemeester en wethouders, al dan niet op aanvraag van een belanghebbende, een monument aanwijzen als beschermd gemeentelijk monument.

Ingevolge artikel 3, tweede lid, van de verordening vragen burgemeester en wethouders, voordat zij over de aanwijzing een besluit nemen, advies aan de monumentencommissie.

2.2. Appellante betoogt dat de rechtbank heeft miskend dat de beslissing op bezwaar van 19 oktober 2005 onvoldoende zorgvuldig is voorbereid en niet deugdelijk is gemotiveerd, nu daarin niet is ingegaan op de bevindingen uit het deskundigenrapport van drs. Th. M. Elsing (hierna: Elsing) van het Nederlands Adviesbureau Monumentenzorg te Schoonhoven van 2 juli 2004, waaruit zou volgen dat het door de monumentencommissie opgestelde advies onjuistheden en onzorgvuldigheden bevat. Daartoe wijst appellante erop dat in de redengevende omschrijving van haar pand wordt gesproken van een arbeidershuisje, terwijl in het pand voorheen een timmerwinkel gevestigd was.

2.2.1. Ten behoeve van de nieuwe beslissing op bezwaar van 19 oktober 2005 heeft het college de gemeentelijke monumentencommissie om een reactie op het deskundigenrapport van Elsing gevraagd. De monumentencommissie heeft diens bevindingen, inclusief de beweerdelijke onjuistheden en onzorgvuldigheden uit haar advies, behandeld in haar bijeenkomsten van 25 mei, 29 juni, 31 augustus en 5 oktober 2005, als ook naar aanleiding hiervan nader onderzoek naar het pand verricht en het in dat verband nogmaals ter plaatse

bezichtigd. De monumentencommissie heeft het college vervolgens geadviseerd ten behoeve van de nieuwe beslissing op bezwaar de redengevende omschrijving en waardering van het pand op de door haar voorgestelde wijze gedeeltelijk aan te passen en te wijzigen, welk advies door het college is overgenomen. Met de rechtbank is de Afdeling van oordeel dat het college de beslissing op bezwaar van 19 oktober 2005 aldus zorgvuldig heeft voorbereid.

Ook is het college in zijn op het advies van Elsing gegeven puntsgewijze reactie van 31 augustus 2004, die ook door de monumentencommissie is onderschreven, op een voor appellante kenbare en onderbouwde wijze ingegaan op diens bevindingen. Verder is in de aan het besluit van 19 oktober 2005 ten grondslag liggende redengevende omschrijving, die naar aanleiding van voornoemd advies verder is aangevuld, uiteengezet waarom het pand vanwege zijn cultuurhistorische, architectuurhistorische en stedenbouwkundige waarde aangewezen blijft als beschermd gemeentelijk monument. Hiermee heeft het college blijkens de stukken aangesloten bij landelijk erkende criteria voor de beoordeling van de monumentwaardigheid van objecten. Dat in het pand voorheen (ook) een timmerwinkel gevestigd is geweest, terwijl de redengevende omschrijving slechts melding maakt van een arbeiders- dan wel opzichterswoning van de steenfabrieken en agrarische bedrijven, maakt niet dat het college deze omschrijving niet aan de aanwijzing ten grondslag kon leggen. De voormalige functie van het object is voor het college slechts een van de gezichtspunten geweest bij de beschrijving van de cultuurhistorische waarde van het pand, naast zijn architectuurhistorische en stedenbouwkundige waarde. Gezien het voorgaande ziet de Afdeling met de rechtbank evenmin grond voor het oordeel dat het besluit van 19 oktober 2005 ondeugdelijk is gemotiveerd.

Gelet op al het vorenstaande valt niet in te zien dat de rechtbank ten onrechte tot het oordeel is gekomen dat het college het advies van de monumentencommissie niet aan zijn besluit van 19 oktober 2005 ten grondslag kon leggen.

Het betoog slaagt niet.

2.3. Voor zover appellante aanvoert dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat een belangrijke aanwijzing voor de monumentwaardigheid van haar pand is gelegen in het gegeven dat het pand van haar burens een beschermd gemeentelijk monument is, overweegt de Afdeling dat, wat daarvan ook zij, de rechtbank reeds op grond van hetgeen onder 2.2.1 is overwogen terecht tot de slotsom is gekomen dat het college het pand van appellante als beschermd gemeentelijk monument heeft kunnen aanwijzen. Hetgeen de rechtbank heeft overwogen over de monumentenstatus van het pand van de burens van appellante is dan ook niet doorslaggevend geweest voor haar oordeel, zodat dit betoog niet slaagt.

2.4. Het hoger beroep is ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. F.P. Zwart, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.R. Poot, ambtenaar van Staat.

w.g. Zwart w.g. Poot
Lid van de enkelvoudige kamer ambtenaar van Staat
Uitgesproken in het openbaar op 26 september 2007
164-496.